

Τὰ καλύτερα λαγωνικά τῆς ἀστυνομίας ἀνέλαβαν τότε νὰ ἐξχνάσουν αὐτὴ τὴν παράδοξη ὑπόθεσι. Καὶ πράγματι, κατώρθωσαν νὰ μάθουν διὰ πρὸ ἑξῆ ἀρχιεπὶς μνητὼν ἡ κόρη τῆς κ. Βάμπου, ἕνα πολὺ λεπτοκαμωμένο καὶ ἀδυνάτω κορίτσι, εἶχε παντρευθῆ καὶ συνοικεῖον τὸν Μωρίς Σαρπνὺ. Ζοῦσαν δὲ ἀρμονικά, μέχρι τὴ μέρα ποὺ ὁ Μωρίς, ἀπὸ μιὰ ἀσχηματὶ ἀφορμῇ, χτύπησε δυνατὰ τὴ γυναῖκα τὸν στομάχου. Φαίνεται ὅμως διὰ αὐτὸ τὸ χτύπημα τῆς προκαλέσει μιὰ μεγάλη ἀδυσθεσία, γιὰτὶ ἀπὸ ἐκείνῃ τὴ μέρα ἔπαισε στὸν κρεβάτι καὶ μετὰ ἕνα μῆνα πέθανε. Ἡ μητέρα τῆς πύρινα νὰ τρελλὰ ἀπὸ τὴν ἀτελεία τῆς. Ἀπάνω δὲ στὸν πόνο τῆς, συνέλαβε μιὰ σατανικὴ ἐκδίκησι. Δὲν θὰ κατήγγελε τὸν γαμπρὸ τῆς στὴν ἀστυνομία γιὰ τὴν πράξιν, ἀλλὰ θὰ τὸν κρατοῖσε κοντὰ πρὸς τὴν θά τὸν βασάνιζε. Καὶ πράγματι, ὁ Μωρίς Σαρπνὺ ὡς ἀστυνομικὸς ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα νὰ ὑποφέρει τὰ πάνδεινα. Ἡ κ. Βάμπου τὸν ἄρνην νησιώτῃ, τὸν ἐβριζέ καὶ τὸν ἔκανε σάν νευρώσαντο. Σὲ κάθε τὸν διαμαρτυρία τοῦ ἀπαντοῖσε διὰ ἕνα δολοφόνος καὶ διὰ θὰ πήγαινε νὰ τὸν καταγγεῖλῃ στὴν ἀστυνομία, πράγμα ποὺ τρομαροῦσε τὸν νεαρὸ Σαρπνὺ καὶ τὸν ἔκανε νὰ σκῆθι τὸ κεφάλι.

Αὐτὴ ἡμερὰ τὴν ἔβριζαν τοὺς ἐγγενεῖς γαμπρὸ τῆς κ. Βάμπου, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξαφανιστοῦ. Τὸν ἄλλὰ ποὺ εἶχε πάλι ὁ Μωρίς Σαρπνὺ; Μήπως, βαρυσταμμένος ἀπὸ τὴς φωνῆς τῆς πεθεράς του, τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει, ἀδυσχερῶντας ἀνὰ τὸν ἐκρόδιδε; Αὐτὴ τὴ σκέψιν δὲν τὴν παραδίδετο κανεὶς ἀστυνομικὸς. Γιὰ νὰ διαφωτισθῶν λοιπὸν αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ ἀνίμω, ἀπεράσισαν νὰ κάνουν λεπτομερῶς ἐρευνα στὸ σπίτι τῆς Λουίζ Βάμπου. Ἡ ἐρευνα τὸν ἀστυνομικὸν πράγματι ἀπεκάλυψε πολλὰ περίεργα πράγματα. Σὲ μιὰ καστέλα τῆς κοίτης, κάτω ἀπὸ διάφορα παλὰ ρούχα καὶ πράγματα, βρέθηκε ἕνας κοπτήρας, σάν στυλῆτο, τὸν ὁποῖον ὁ Σαρπνὺ χρησιμοποίησε γιὰ νὰ κόβῃ τὰ φύλλα τὸν βιβλίου του. Ἦταν σκοτεινισμένος, ἀλλὰ ἔφερε καταφανὴ ἰχνη ἀνθρωποκτονίας αἵματος. Στὴν ἴδια καστέλα βρέθηκε ἐπίσης μιὰ σκαπάνη καὶ ἕνα γυνάρι.

—Τὰ εἶχε ὁ...καὶ μὲν ὁ Μωρίς κ' ἐπεριποιεῖτο τὸν κηπὸ τοῦ σπιτιοῦ, εἶπε στυγνὸς ἀστυνομικὸς ἡ κ. Βάμπου, ποὺ δὲν ἔβριζε διὰ εἶχαν βοή καὶ τὸν ἐγκληματικὸ κοπτήρα. Τὰ φύλλα ἀπὸ τότε ποὺ ἐξηφανίσθη, γιὰτὶ μοῦ θύμιζαν τὴν παρουσία του.

Ὁ ἀστυνομικὸς χαμογέλασεν εἰρωνικά :

—Ἄλλος κανεὶς δὲν μένει σ' αὐτὸ τὸ σπίτι ; τὴν ρώτησαν.

—Ὁχι, ἀπάντησε ἡ κ. Βάμπου.

—Δὲν μῆρε κανεὶς κατὰ τὴν ἀπουσία τοῦ ἑδῶ ;

—Ὁχι, εἶπε πάλι ἡ κ. Βάμπου.

Τὰ λαγωνικά τῆς Ἀσφαλείας συνεννοήθηκαν τότε μετὰ τὸ βλέμμα καὶ φώναξαν συγχρόνως ἀπότομα στὴν παράξενη γυναῖκα :

—Ποῦ ἔχεις θαμμένο τὸ πτώμα τοῦ Μωρίς ;

—Γιὰτὶ τὸν σκότωσες μετὰ τὸν κοπτήρα ;

—Ἦθελες νὰ ἐκδικηθῇς τὴν κόρη σου ;

Ἡ κ. Βάμπου χλόμωσε κ' ὤρσισε νὰ τρέιη. Γέλας, βλέποντας διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς εἶχε ἀνακαλύψῃ, ὁμολόγησε διὰ πρῶτα μιὰ μῆρα, ὅστερα ἀπὸ μιὰ ζοφερὴ φιλονεικία, εἶχε σκοτώσει τὸν Μωρίς Σαρπνὺ καὶ τὸν εἶχε θάψῃ στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ. Ἐπειτα, γιὰ νὰ μὴν ἀποπειθῇ κανεὶς, πῆγε καὶ τὸν δῆλωσε στὴν ἀστυνομία ὡς ἐξαφανισθέντα. Ἡ ἐγκληματικὴ γυναῖκα πρῶτα εἶπε ἀλήθεια, γιὰτὶ βρέθηκε στὸ ὑπόγειο τὸ πτώμα τοῦ Σαρπνὺ, χλωροπνεῦμένο ἀπὸ τὰ τραύματα τῆς ἀτελείωτης μητέρας, ποὺ ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ τὴν κόρη τῆς.

Ἡ Λουίζ Βάμπου καταδικάστηκε ἀπὸ τὸ Κακοκρινόμενὸ τοῦ Σηκουάνας ἐν ἐκωστῇ εἰρκῇ καὶ σήμερ στυγνὴ σ' ἕνα κελὶ τὸν γυναικῶν φυλάκων.

Ἔνα ἄλλο οἰκογενειακὸ δρᾶμα, εἶνε καὶ τὸ ἀκόλουθο :

Ἔνα πρῶτὸ διὸ ἀστυνομικὸς—ποδηλάτης, ἐνῶ ἔκριναν τὴν τακτικὴ λειτουργία τους στὸ δάσος τῆς Βουλῶνης, στάθηκαν ἑαφισιασμένοι. Στὴ οἶκα ἐνὸς δένδρου ἦταν ἐκτεταμένη μιὰ πεθαμένη μικροῦλα ὡς ἔξη χρόνων. Ἦταν πολὺ κομρὰ ντυμένη καὶ στὸ λαιμὸ τῆς ἔφερε μιὰ ἄσπρη μεταξωτὴ κορδέλλα, μετὰ ὅποια ὁ ἀπαίσιος δολοφόνος εἶχε στραγγαλίσῃ τὸ θύμα του...

Τὸ ἐγκλημα τοῦ δάσους τῆς Βουλῶνης ἀναστάτωσε, φυσικά, τοὺς ἀστυνομικοὺς, καὶ ἡ φωτογραφία τῆς μικροῦλας δημοσιεύθηκε σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες, μὴπως τυχὸν τὴν γινώριζε κανεὶς. Κι' ἀλήθεια, τὴν ἴδια κίβλας μέρα παρουσιάστηκε ἐξάλλῃ στὴν ἀστυνομία μιὰ πολὺ ὁμοιωρὴ νύμφη καὶ δῆλωσε διὰ ἡ μικροῦλα ἦταν κόρη τῆς κ' διὰ ὀνομαζόταν Κάμεν Μπρινιώ. Κατηγοροῦσε δὲ ὡς δολοφόνου τῆς μικρῆς τὸν σύζυγόν τῆς. Πράγματι, καθὼς ἐξακριβώθηκε, ὁ Ἀντρέ Μπρινιώ εἶχε παρὰσφύρι χρομὰ τὴν Κάμεν ὡς τὸ δάσος κ' ἐκεῖ τὴν εἶχε πνίξει, γιὰτὶ εἶχε πληροφωρηθῇ, ὅστερα ἀπὸ ἔξη χρόνια συζυγικῆς ζωῆς, διὰ ἡ γυναῖκα του εἶχε πολλοὺς

φίλους κ' διὰ τὸ παιδί αὐτὸ δὲν ἦταν δικό του. Ἐννοεῖται διὰ κ' αὐτοὺς ὁ ἐγκληματικὸς βροχεται τὰρὰ σὲ κάτεργα.

Ἔνα παρόμοιο ἐγκλημα ἦταν κ' ἡ ἀποτρόπαιη δολοφονία ἑνὸς μοιροῦ δέκα μνητὼν ἀπὸ τὴν Ζερμαίν Ντάνιεν, μιὰ μάγουρα τοῦ Παρισιοῦ ὑποκόσμου, ἡ ὅποια γιὰ μερικὲς χιλιάδες φράγκα εἶχε δεχθῇ νὰ πνίξῃ τὸ νόθο παιδί ἑνὸς κάπου Πωλ Ἀρέλ. Κι' αὐτὴ ὡς συνέληψῃ καὶ κλείστηκε στὴ φυλακὴ γιὰ δεκαπέντε χρόνια.

Ἰδοὺ ἀκόμη καὶ μιὰ ἄλλη οἰκογενειακὴ τραγωδία, ποὺ εἶχε διωξῇ ἕνα πολὺ ἀπερητητὸ τέλος. Ὁ ἥρωας τῆς ἦταν ἕνας Πωλ Γκαρὰ, λογιστὴς σὲ μιὰ Γαλλικὴ Τράπεζα. Αὐτοὺς ὁ ἀνθρώπος ἦταν τρομερὰ ἡλιόφρων. Κάθε μέρα ἔκανε τρομακτικὰς σκηνὰς ἡλιολογίας στὴ γυναῖκα του καὶ τῆς εἶχε κάνει τὴν ζωὴ σωστὴ κίβλας. Ἔνα βράδυ ὁ Γκαρὰ γύρισε στὸ σπίτι του, μετὰ τὸ σκοπὸ νὰ δώσῃ ἕνα τέλος σ' αὐτὸ τὸ...μαρτυριο. Γιὰ πρῶτὴ φορὰ, ὅστερα ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια, δὲν ἔκανε σκηνὴ ἡλιολογίας στὴν ἄντρε γυναῖκα του. Ὅταν διωξῇ πάλιν στὸν κρεβάτι, τὴν ἔβριζε πρῶτα νὰ κοιμηθῇ κ' ἔπειτα στήριξε στὸν κρόταφόν τῆς τὸ πιστόλι του καὶ τράβηξε τὴν σκανδάλη. Ἡ κ. Γκαρὰ ἔμεινε τὸν τόκο. Μόλις διωξῇ ὁ ἐγκληματικὸς σὺγγυός τῆς τὴν εἶδε νεκρὰ, τὰ ἔχασε ἀπὸ τὸ φόβον καὶ δὲν ἔβριζε τί νὰ κάνει. Στὴν ἀτελεία του, γιὰ νὰ μὴ τὸν γνωρίζουν ὁ ἀστυνομικὸς, ὁ ἔφερε μιὰ τοιαύτη τὴν γυναῖκα του καὶ τοκάσσε χρομὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Τὴν ἄλλη μέρα διωξῇ τὸ πρῶτὸν τὸν συνέλαβε ἕνας ἀστυνομικὸς ὡς ὑποπτό, γιὰτὶ τὸν ἀνεγνώρισε διὰ ἦταν ἄνδρας!

Καὶ ὁ ἀντικρὸς Πωλ Γκαρὰ ἀναγκάστηκε νὰ δῆλωσῃ τὴν πραγματικὴν τὸν ταῦτητα καὶ ν' ἀποκαλύψῃ τὸ φρικαστικὸ ἐγκλημά του.

Μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία διωξῇ, ἀντὶ νὰ λιηθοῦν οἱ Παρισιοί, γέλασαν μετὰ τὴν καρδιά τους κ' ὁ Πωλ Γκαρὰ, ἀντὶ νὰ προκαλέσῃ τὸν ὄκο τοῦ κόσμου γιὰ τὴν τραγωδίαν του, ἔβριζε νοήμονα τὸν θεάτρον καὶ τὸν μοῦζικ-χόλ.

Ἐπίσης πρὸ μνητὸς ἕνας νεαρὸς Παρισιανὸς ζωγράφος ἐδολοφόνει τὴν μητέρα του, γιὰτὶ τὴν ἔβριζε καὶ ὀνείζε πῶς τὸν ἀπατᾷ. Τὴν παρέσυρε λοιπὸν σὲ μιὰ ἐξοχί, τὴν μέθηκε καὶ τῆς ἔσπασε τὸ κεφάλι μετὰ μιὰ μεγάλη πέτρα... Κατόπιν ὁ δράστης γύρισε στὸ Παρίσι καὶ τρελλὸς ἀπὸ τὴν ἀτελεία του, θέλησε ν' αυτοκτονήσῃ, πέφτοντας στὸν Σηκουάναν. Τὸν πρόλαβαν διωξῇ καὶ τὸν ἔσωσαν. Κι' αὐτοὺς ἀπεκάλυψε στοὺς ἀστυνομικοὺς τὸ ἐγκλημά του :

—Θέλησα νὰ πνίξῃ, εἶπε, γιὰτὶ ἔκανα μιὰ τρελλὰ. Σκότωσα τὴν μητέρα μου ! Εἶμαι δυστυχισμένος, πολὺ δυστυχισμένος... Ἀφῆστε με νὰ πεθάνω !

Δὲν πέθανε, ὁστόσο. Ζῇ καὶ περμένει τὴν ἡμέρα τῆς δίχης του, κλαίγοντας πικρὰ γιὰ τὸν τρελλὸν καὶ ἀπάνθρωπον ἐγκλημα ποὺ διέπραξε.

Ἡ οἰκογενειακὴ τραγωδία διωξῇ, ὅπως κ' ὅλα τὰ ἐγκλήματα, δὲν ἔχουν ποτὲ τέλος. Γι' αὐτὸ κάθε τόσο ἡ ἐφημερίδα δημοσιεύει συνταρακτικὰ δρᾶματα καὶ αἰματηρὰς τραγωδίας. Ἐτοί πολὺς φορὰς τελειώνουν στὴν ἐποχὴ μας τὰ τρομερὰ ἐιδύλλια. Ἀν ἀμφιβάλλετε, κατατάξτε καὶ τὶς σελίδες τὸν Ἀθηναϊκὸν ἐφημεριδών.

ANTPE POAN

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΝ ΕΧΗΣ ΤΥΧΗ ΔΙΑΒΑΙΝΕ !...

Ὁ πνευματώδης Γάλλος ποιητὴς καὶ τραγουδοῦς Αἰλιώος Ὡζέ ἦταν πάμπαντος καὶ ἀσπιδὸς πενιελός. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Μασσαλία καὶ νὰ πῇ στὸ Παρίσι, διότι ἐπρόκειτο νὰ παρῇ μιὰ τραγωδία του, γιὰ νὰ ἐπιβλέψῃ προσωπικῶς στὴν...ἐκπράξη τὸν παροστώτων του !...

Ἔνας μακρινὸς θεῖος του, πᾶμπαντος καὶ φιλόφρονος, τὸν λιτήθηκε ἐπὶ τέλους καὶ τοῦδωσε διὰ χιλιάδες φράγκα γιὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ του καὶ τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, καθὼς καὶ τῆς ἐπιστροφῆς του, ἀνὰ ἀποτίχαινε ἡ τραγωδία.

Ἀτυχῶς, μόλις ἔφτασε ὁ Ὡζέ στὸ Παρίσι, κηρύχτηκε ἡ Φεβρουαριανὴ αἰματηρὴ ἐπανάστασις κ' ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπαρατῶς στὴ Μασσαλία, ἐπιστρέφοντας καὶ στὸν θεῖον τὰ χρήματά του, ἀδικα σχεδὸν !...

Θαυμάζοντας τότε ἐκείνους τὴν τιμιότητα τοῦ ἀνθρώπου του, ἔφινε γενικὸ κληρονόμιον τοῦ τὸν Ὡζέ, στὴν ἀπὸ 11 ἑκατομμύρια χρυσὰ φράγκα κολλοσιαία περιουσία του !...

Ἡ Λουίζ Βάμπου

